

Artikel 25.

Hvis der mellem de høje kontraherende Parter opstaar Tvist vedrørende Fortolkningen eller Anvendelsen af nærværende Konvention, og hvis denne Tvist ikke har kunnet ordnes paa tilfredsstillende Maade ad diplomatisk Vej, skal den afgøres i Overensstemmelse med de mellem Parterne gældende Bestemmelser angaaende Ordningen af mellemfolkelige Stridigheder.

I Tilfælde af, at der ikke maatte eksistere saadanne Bestemmelser mellem de stridende Parter, skal Tvisten henvises til Voldgiftsbehandling eller retslig Afgørelse. I Mangel af Overenskomst angaaende Valget af en anden Domstol skal Tvisten paa en af Parternes Anmodning indbringes for den faste Domstol for mellemfolkelig Retspleje, hvis de alle er Deltagere i Protokollen af 16. December 1920 vedrørende nævnte Domstols Statut, og i modsat Tilfælde for en Voldgiftsdomstol, oprettet i Henhold til Haagerkonventionen af 18. Oktober 1907 angaaende fredelig Bilæggelse af mellemfolkelige Stridigheder.

Artikel 26.

Enhver af de høje kontraherende Parter kan i Undertegnelses-, Ratificerings- eller Tiltrædelsesøjeblikket erklære, at den ved at slutte sig til nærværende Konvention ikke paatager sig nogen Forpligtelse for saa vidt angaar alle eller en Del af dens Kolonier, Protektorater, oversøiske Besiddelser eller Omraader under dens Suverænitæt eller Mandat, og nærværende Konvention kommer da ikke til Anvendelse paa de i en saadan Deklaration nævnte Omraader.

Enhver af de høje kontraherende Parter kan senere til enhver Tid meddele Generalsekretæren for Folkeforbundet, at den ønsker, at nærværende Konvention skal bringes til Anvendelse paa alle eller en Del af dens Omraader, som maatte have været Genstand for en Deklaration i Henhold til Bestemmelsen i foregaaende Stykke, og nærværende Konvention kommer da til Anvendelse paa alle de i denne Meddelelse omhandlede Omraader, paa samme Maade, som naar et Land ratificerer eller tiltræder en Konvention.